

Nieuw bloed

Ik zit bij de Ayurvedische dokter naar mijn eigen bloedcellen te staren op een groot computerscherm. Niet omdat ik ziek ben, nee joh, uit pure nieuwsgierigheid. En ach, er valt altijd wel iets te versleutelen aan het lichaam, dus dat is dan mooi meegenomen. Het is fascinerend om die cellen zo druk bezig te zien. Het ontroert me ook een beetje. Dat is mijn bloed. Druk aan het werk om mij gezond en in leven te houden. Het doet me nog het meest denken aan zo'n lavalamp van glas uit de jaren zeventig, met van die bubbels die opkomen, samenklonteren en weer verder trekken. Magisch vond ik dat als kind. Met dit verschil dat mijn bloedcellen niet aansluiten omdat witte ophopingen, met als je goed kijkt, hele gemene gezichtjes, dit proberen te voorkomen. 'Dat zijn kristallen, die op verzuring van het lichaam wijzen', zegt dokter Etienne Premdani afkomstig uit Suriname en sinds 1970 in Nederland, waar hij na tientallen werkzame jaren in Amsterdam nu is neergestreken in Olst, in een modern wit gebouw, midden in de weilanden. Een vreemde eend in de bijt vonden ze hem wel in het begin, met zijn praktijk die gebaseerd is op een vijfduizend jaar oude holistische Indiase geneeswijze, de Ayurveda, vertelt hij. Maar inmiddels hebben ze hem volledig geaccepteerd en boeren uit de buurt bezoeken zijn wellness centrum nu ook.

Terug naar het scherm waar mijn ALBA (Ayurveda-Levend-Bloed-Analyse) nog altijd gaande is in de werkkamer van dokter Premdani die behangen is met diploma's en spreuken als: 'You are looking for a good doctor, I am looking for a good patient'. Mijn lichaam is ernstig verzuurd, ik heb een candida in mijn darmen en mijn bijnieren maken overuren wat vermoeidheid veroorzaakt. 'Maar ik voel me prima, hooguit wat te dik, gestrest en ja, inderdaad moe', sputter ik nog. Dan laat Premdani een foto zien van gezonde bloedcellen en weet ik: die wil ik ook, weg met die barbaarse bacteriën! En dus sta ik een half uur later, met een tas vol pillen en poeders en heel wat euro's lichter naar de grazende koeien in de weilanden te staren. De grote gouden olifant bij de hoofdingang van het gebouw steekt zijn slurf triomfantelijk nog iets hoger de lucht in. Wordt vervolgd. <https://www.ayurveda-nederland.nl/>

